

Hizb-ut Tahrir'in Toplumsal Değişim Metodu

HİZB-UT TAHRİR NEŞRİYATINDANDIR

DÂR-UL UMMAH

H. 1436 - M. 2015

Hizb-ut Tahrir'in Toplumsal Değişim Metodu

Minhac Hizb-ut Tahrir fi'l Taęyîr

HİZB-UT TAHRİR NEŞRİYATINDANDIR

DÂR-UL UMMAH

P.K 135190

BEYRUT-LÜBNAN

H. 1436 - M. 2015

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“De ki: İşte bu, benim yolumdur. Ben ve bana tabi olanlar, basiret üzere Allah’a davet ederiz. Ben Allah’ı teşbih ederim ve ben müşriklerden değilim.” [Yûsuf 108]

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“Şüphesiz ki bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah’ın yolundan ayırır. İşte Allah size bunu emretti. Umulur ki muttaki olursunuz.” [el-En’âm 153]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Salat ve selam peygamberlerin efendisi ve müttakilerin imamına, O'nun âli ve ashabına, O'nun davetini yüklenip yolunu takip eden, düşüncelerine İslâmî akideyi esas alan, amellerinde şer'î hükümleri ölçü ve kaynak kabul edenlerin üzerine olsun.

Aziz Kardeşlerim,

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun diyerek İslâm'ın selamı ile sözlerime başlamak isterim. Allah'tan bu toplantımızı hâlis kılıp, İslâm ve Müslümanların hayrına vesile kılmasını dilerim.

Yine Allah'tan basiret ve ferasetlerimizi açmasını, bize hakkı hak olarak gösterip hakka tâbi olmayı, bâtılı bâtil olarak gösterip ondan kaçmamızı ihsan etmesini dilerim.

Aziz Kardeşlerim,

•Gerçek şu ki; tüm dünya Müslümanları için ölüm kalım derecesindeki en önemli mesele; küfür sistemlerini yıkıp İslâmî hükümleri tatbik mevkinde getirmek, İslâm topraklarını dâru'l İslâm'a, bu topraklarda yaşayan toplumlara İslâm toplumuna dönüştürmek, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini dünyaya taşıması için Allah'ın Kitabı ve Rasûlü'nün Sünneti üzere kendisine biat edecekleri bir Halife belirleyip Hilâfet yolu ile tüm dünyada Allah'ın hükümlerini yeniden hayata döndürmektir. Özetle Hilâfet'in yeniden kurulması yoluyla küfrün nizamlarını yıkmak ve İslâm'ın hükümlerini tatbik makamına getirmektir. Ancak bu hedefe ulaşıldığında İslâm toprakları dâru'l İslâm'a ve üzerinde yaşayan toplumlar da İslâm toplumuna dönüşecektir. İslâm'ı tüm dünyaya davet ve cihad yoluyla bir risalet olarak taşımak için Allah'ın Kitabı ve Rasûlü'nün Sünneti üzerine kendisine tüm Müslümanların

biat edeceği bir Halife'nin seçilip atanması ile Allah'ın indir-dikleri ile hükmetmeye tekrar dönmek mümkün olur.

Müslümanların ölüm-kalım derecesindeki hedefleri belli olunca artık partisel, kitlesel ve cemaat olarak tüm İslâm davetçilerinin gerçekleştirmeye çalışacakları hedef ve bu hedefe ulaşmak için takibi vacib olan metod da belirlenmiş olur.

- Ancak Müslümanların hedef ve metodu kavrayabilmeleri için; ümmetin içinde bulunduğu durumu, İslâm beldelerinin fiilî durumunu, İslâmî beldelere ilişkin “Dar” (ülke) kavramının gerçeğini, günümüzde Müslümanların yaşadıkları toplumlara hâlini ve tüm bunlara ait şer’î hükümleri bilmek gerekir.

- Müslümanların durumuna gelince; ne yazık ki bugün Müslümanlara, İslâm’ın fikirleri yanında Batıya ait, Sosyalizm, milliyetçilik vatancılık, bölgecilik, mezhepçilik gibi bir takım fikir ve duyguları kapsayan karma karışık fikirlerin hâkim durumdadır.

- Başta Arap ülkeleri olmak üzere İslâmî beldelere şöyle bir göz attığımızda üzülererek diyebiliriz ki hepsine küfür rejimleri ve küfür kanunları hâkimdir.

Bazı ülkelerde evlenme, boşanma, nafaka, miras, evlatlık gibi fer’î meselelerde İslâm’ın hükümlerinin bir kısmının tatbiki ya da “şer’î mahkemeler” adı verilen özel mahkemelerin bulunmasına, Suud ve İran gibi bazı Müslüman beldelerdeki mahkemelerde bir takım şer’î hükümlerin uygulanmasına rağmen tüm İslâm beldelerinde genel olarak küfür rejimlerinin hükümleri uygulanmaktadır.

- Dünyada Müslümanların yaşadığı bölgelere dâr (ülke) kavramı çerçevesinde baktığımızda görürüz ki ne yazık ki bu bölgelerin hiç biri dâru’l İslâm değil, aksine dâru’l küfürdür.

Bu sonuca ulaşabilmek ve bu gerçeği görebilmek için şer’î birer kavram olarak dâru’l İslâm ve dâru’l küfür kavramlarının içeriğini bilmemiz gerekir.

•Şer'î bir kavram olarak dâru'l İslâm; İslâm'ın hükümleri ile yönetilen, iç ve dış güvenliği Müslümanların otoritesi ve gücü ile sağlanan yerdir. Hatta burada yaşayan insanların çoğu Müslüman olmasa da söz konusu şartlara sahip her yer dâru'l İslâm'dır.

•Şer'î bir kavram olarak dâru'l küfür ise; küfür hükümleri ile yönetilen, güvenliği Müslümanların otorite ve gücüne dayanmayan yerlerdir. Bu şartlara sahip bölgelerde yaşayan halkın çoğunluğunun Müslüman olması yukarıdaki şartlar devam ettiği sürece bölgenin dâru'l küfür olması gerçeğini değiştirmez.

•Görüldüğü gibi bir bölgenin dâru'l İslâm ya da dâru'l küfür olmasında esas olan bölgenin ya da orada yaşayanların kimliği değildir. Asıl ölçü o yörede uygulanan hükümlerle, bölge güvenliğinin kimlerce sağlandığıdır. Eğer uygulanan hükümler İslâmî, iç ve dış güvenlik Müslümanlara ait ise o bölge, dâru'l İslâm'dır. Eğer uygulanan hükümler küfür hükümleri, iç ve dış güvenlik gayrimüslimlere ait ise o bölge ya dâru'l küfür ya da dâru'l harptir.

Bu şartları Süleyman b. Bureyde'den rivayet edilen şu hadis belirlemektedir;

أَدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ - وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَأَوْعَلِيهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ

“...Onları İslâm'a davet et. Eğer bu davetini kabul ederlerse onların bu cevaplarını kabul et ve onların üzerinden elini kaldır. Sonra onlara buldukları beldeden dâru'l Muhacirîne (yani dâru'l İslâm'a) göç etmelerini söyle. Bunu yaptıklarında hicret edenlerin, sorumlu oldukları ile de sorumlu olacaklarını onlara haber ver.”¹

¹ Müslim, Cihad ve's-Seyr, 3261

Bu hadisin mefhumundan şu sonuçlar çıkarılır; Eğer insanlar yaşadıkları bölgeyi bırakıp Muhacirlerin yaşadığı dâru'l İslâm'a gelmeyecek olurlarsa Muhacirlerin sahip oldukları haklara sahip olamayacaklardır. Bu hadisten aynı zamanda Muhacirlerin yanına hicret edip buraya yerleşenlerle, bulunduğu yeri terk etmeyen insanlara uygulanacak hükümlerin de farklı olacağı sonucu çıkarılabilmektedir. Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* döneminde Muhacirlerin yaşadığı bölge dâru'l İslâm, dışında kalan bölgeler ise dâru'l küfürdü.

Bu çerçevede dâru'l İslâm, dâru'l küfür ve dâru'l harb kavramları gündeme geldi dâr kelimesinin İslâm'a, küfre ya da harbe izafe edilmesi bir bakıma otoritenin kime ait olduğu noktasında düğümlenir.

Buradan hareketle bir yere “dâr” (ülke) diyebilmek için orada yaşayanların bağlandığı bir otoritenin bulunması şarttır. Bu şart da ancak iki unsurun bulunması ile gerçekleşir.

1-O ülkede yaşayan insanların çıkarlarının belirli hükümlerle güdülmesi gereği.

2-Ülkedeki insanların her türlü hak ve hukukunu koruyacak ve hükümleri uygulayacak yöre halkının güvenliğini sağlayacak bir gücün olması gereği.

•Dâr meselesine ait bu iki şarta ek olarak bu ülkede uygulanacak hükümlerle ilgili olarak şu deliller de verilebilir;

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler işte onlar kâfirlerdir.”¹

Şerli imamlar (yöneticiler) hakkında bize ulaşan Avf b. Malik hadisinde de şu mesaj verilmektedir;

قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَابِذُهُمْ بِالسِّنْفِ فَقَالَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ

¹ Maide Suresi 44

“Denildi ki; Ya Rasûlullah, zalim idarecilere karşı silahla savaşmayalım mı? Peygamber; Hayır onlar aranızda namazı uyguladıkları müddetçe bunu yapamazsınız”¹ dedi. Yine Ubade b. Samit’in biat konusunda geçen hadisinde de şöyle denilmektedir;

وَأَنْ لَا تَنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

“Biz ulu’l emre karşı çıkmamak üzere biat ettik. Ancak onda açık bir küfür görürseniz o takdirde Allah katında kesin bir delil olacağından ona karşı koyabilirsiniz.”²

Taberi’nin rivayetinde ise; **كفرا صراحا** “açık küfür” kaydı yer almaktadır. Bu hadisler İslâm dışı hükümlerle hükmetmenin, devlet başkanına silahla karşı koyup, onunla savaşarak mücadele etmenin vucubiyetine delalet etmektedir. Ayrıca söz konusu deliller, bir bölgenin dâru’l İslâm olabilmesinin şartlarından birinin de İslâm hükümlerinin tatbik edilmesi olduğunu ve İslâmî hükümler uygulanmadığında imama karşı savaşla mücadele ve silah kullanmanın vacibliğine dair bir delildir.

•Dâru’l İslâm’da yaşayanların güvenliği İslâmî olarak sağlanmalıdır. Yani o bölgede güvenlik Müslümanların otoritesi ile sağlanmalıdır. Bu kural Allahu Teâlâ’nın;

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

“Allah hiç bir zaman kâfirlere mü’minler üzerinde hâkimiyet vermez”³ meâlindeki ayetinden alınmıştır. Yani kâfirlerin mü’minlerin üzerinde bir otorite kurmaları hiçbir zaman caiz değildir. Zira kâfirlere hâkimiyet sağlayıcı bir otorite vermek, Müslümanların güvenliğini İslâm’ın güvenliği olmaktan çıkararak küfrün güvenliğine dönüştürür.

¹ Müslim, İmara, 3447

² Buhari, Fitne, 6532

³ Nisa Suresi 141

Hz. Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* Müslümanların otoritesini kabul etmeyen ve bu otoriteye boyun eğmeyen ülkelerle karşı savaşmayı emretmiştir. Buralarda yaşayan halk ister Müslüman olsun ister olmasın onlarla savaşmıştır. Bu ülkelerde yaşayanların Müslüman olmaları durumunda Müslümanları öldürmekten nehy ettiğine dair Enes'ten rivayet edilen bir hadiste şöyle denilmektedir;

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا غَزَا قَوْمًا لَمْ يُعِزْ حَتَّى يُصْبِحَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ بَعْدَ مَا يُصْبِحُ

“Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem bir kavimle savaşacağı zaman sabaha kadar bekler ve eğer ezan sesini işitirse saldırmaktan vaz geçerdi. Ezan sesi işitmezse sabaha kadar bekler ondan sonra saldırdı.”¹ Usame el-Müznî'den rivayet edildiğine göre Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* bir yere askerî birlik gönderirken onlara şöyle derdi;

إِذَا رَأَيْتُمْ مَسْجِدًا أَوْ سَمِعْتُمْ مُنَادِيًا فَلَا تَقْتُلُوا أَحَدًا

“Siz bir mescit görürseniz veya bir müezzin sesi işiterseniz oradaki hiç kimseyi öldürmeyin.”² Mescit ve ezan İslâm'a ait görüntü ve nişânelerdir. Bir beldede mescitlerin ve ezan sesinin duyulması o yörede yaşayanların Müslüman olduğuna delalet etse de o bölge halkı ile savaşmayı engellemektedir.

Bu şu anlama gelmektedir; Her ne kadar orada İslâm'ın görüntü ve işaretleri bulunsa da mescit ve ezan bulunduğu hâlde o bölge dâru'l harp yani dâru'l küfür olarak kabul edilmiştir. Çünkü onlar Hz. Peygamberin otoritesine ve güvenliği altına yani İslâm'ın otoritesi ve güvenliği altına henüz girmemişlerdir. Bu nedenle dâru'l harp olarak kabul edilmiş ve kendilerine savaş açılmıştır.

¹ Buhari, Cihad ve's-Seyr, 2725

² Ahmed b. Hanbel, Mükessirin, 15156

•Buradan da görülmektedir ki günümüzde İslâmî beldelerin çoğunun güvenliği Müslümanlar tarafından sağlandığı hâlde İslâm'ın hâkimiyeti şartı gerçekleşmediğinden halkı Müslüman olan bu beldeler ne yazık ki ikinci şartı taşımadıklarından dâru'l İslâm olarak kabul edilmezler.

•Günümüzde İslâm beldelerindeki toplumlara bu çerçevede bakıldığında gerçekte hepsinin gayri İslâmî toplum olduğu görülür.

Zira toplum; fertler, fikirler, duygular ve nizamlardan müteşekkil bir varlıktır. Görüldüğü üzere toplum sadece fertlerden ibaret değildir ki halkı Müslüman diye bir topluma “İslâm toplumu” denilsin.

Toplum; aralarında sürekli ilişkiler bulunan insanlar topluluğudur. Tıpkı bir gemi, uçak ya da otobüste seyahat edenlerin ilişki biçimi gibi insanlar arasında süreklilik arz eden bir ilişki biçimi söz konusu değilse, bu kalabalıklar toplum değil herhangi bir topluluğu oluşturmuş sayılırlar.

İnsanlar arasındaki ilişkiyi sürekli kılan aralarında fikir, duygu ve nizam birliğinin bulunmasıdır. Bu üç unsuru içermeyen insan topluluğu asla toplum tanımına girmez.

Bu temelden hareketle diyebiliriz ki toplum, insan, fikir, duygu ve nizamlardan oluşur. O hâlde toplumlar fikir, duygu ve nizamların değişmesi ile değişirler.

•Fertlerinin çoğunluğu, Müslüman olmasına rağmen, bugün Müslüman beldelerin tümündeki toplumlara çeşit çeşit fikir, duygu ve nizamlar hâkimdir. Bu nedenle Müslümanlar arasında fikrî ve duygusal açık çelişkilerin bulunması yadırganacak bir hâl değildir. Bir yandan içlerinde İslâm özlemi ile tutuşan Müslümanları, diğer taraftan idarecilerinin kâfir olabileceğini kabul ettiklerini ve kendilerine uygulanan küfür rejimlerine ve onların kanunlarına ses çıkartmadıklarını görebilirsiniz. Bu kişiler bir yandan tekrar İslâm'a dönüşü arzularken

diğer yandan kavmiyetçilik, vatancılık ve mezhepçilik gütmektedirler. Müslümanlar bir yandan Amerika, İngiltere, Fransa ve Rusya'yı düşman kabul etmekte diğer yandan ise bu devletlerden yardım istemekte, onlardan hayati problemlerini ve sıkıntılarını çözmelerini beklemektedirler.

Bir yandan **“Mü'minler ancak kardeştir”** prensibine inanmakta, diğer yandan Arapların Arapçılığa, Türklerin Turancılığa, İranlıların Farslılığa hatta daha dar anlamda Iraklı'nın Iraklılığa, Şamlı'nın, Şamlılığa ve Mısırlı'nın Mısırlılığa sıkı sıkı ve körü körüne bağlandıkları görülmektedir. İslâmî hükümlerle çelişen örnekler bunlarla da bitmemekte, Müslümanlar bir taraftan İslâm'a inanmakta diğer taraftan demokrasi havarisi kesilip “hürriyet” ve “eşitlik” gibi nameler okumakta hatta “halkın egemenliği” ve “Sosyalizm” gibi İslâm'la taban tabana zıt fikirlerin propagandasını bile yapabilmektedirler.

Bütün bunlara ilave olarak tüm İslâm beldelerinde yargı, eğitim, ekonomi dış siyaset ve medeni hukuk uygulamalarının tümünü küfür kanunları ve nizamları oluşturmaktadır.

İşte İslâm beldelerindeki toplumların tamamını gayri İslâmî kılan bu gerçeklerdir.

- Tüm bu ortaya koyulardan görülmektedir ki bugün İslâm beldelerinde yaşayanlar her ne kadar Müslümanlarsa da gayri İslâmî bir toplum içinde yaşamaktadırlar ve bu beldeler dâru'l İslâm tanımı içerisine girmemektedirler.

- Yine açık bir gerçektir ki -Hilâfet Devleti yıkılıp İslâm hayat ve devlet sahasında uygulamadan kaldırıldıktan sonra; İslâm'ı tekrar hayata, devlete ve topluma hâkim kılmak, Müslümanlar için artık ölüm-kalım meselesi hâline gelmiştir. İslâm'ı tekrar uygulamak ise ancak Müslümanların dinleyip itaat etmek üzere biat edecekleri bir Halife seçmeleri ve Hilâfet'in kurulmasıyla olacaktır. Seçilecek Halife'ye düşen

görevler ise şunlar olacaktır;

-Küfür hükümleri ile yönetilen rejimleri yıkıp yerine İslâm rejim ve hükümlerini getirmek.

-İslâm beldelerini dâru'l İslâm'a, bu beldelerdeki toplumları ise İslâmî topuma çevirmek.

-Müslümanlar arasında Allah'ın Kitabı ve Rasûlullah'ın Sünneti ile amel etmek.

-Tüm İslâmî beldeleri Hilâfet Devleti çatısı altında toplamak.

-Davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini tüm dünyaya taşımak.

İşte Ancak tüm bu sorumlulukları gerçekleştirmeyi yüklenen Halife Müslümanlardan biat alabilir.

•Müslümanların Hilâfet Devleti'ni kurmaları, İslâm hükümlerinin tamamı ile amel etmeleri ve üzerlerindeki ölüm-kalım derecesindeki bu sorumluluktan kurtularak İslâm'ın hayat, devlet ve toplum üzerine tatbik edilmesini sağlamalarının farziyeti aşağıdaki şer'î hükümlere dayanmaktadır;

وَمَا آتَاكُم الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Rasûl size neyi getirdi ise onu alın, sizi neden nehy etti ise ondan kaçın.”¹ Bu ayette geçen (مَا) sözcüğü genellikle içeren bir sözcüktür ve Peygamber'in getirdiği her şeyi kabul edip uygulamanın vacibliğini ifade ederken, yasakladığı şeylerden kaçınmanın vacibliğini de ifade etmektedir. Allahu Teâlâ buyurdu ki;

وَأَنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

¹ Haşr Suresi 7

“Aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet. Onların hevalarına uyma, Allah’ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni alkoymalarından sakın.”¹

Bu ayet Peygamberlere ve Müslümanlara Allah’ın indirdiklerinin tümü ile hükmetmelerini farz kılan bir emirdir. Zira ayette geçen (مَا) sözcüğü, genellik ifade eden bir anlam taşımaktadır ve Allah’ın indirdiği tüm hükümleri kapsamaktadır.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Allah’ın indirdikleri ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.”² Yani kim Allah’ın indirdiği tüm hükümlerle hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir. Ayette geçen (بِمَا) lafzı genellik ifade eden lafızlardan olup Allah’ın indirdiği tüm hükümleri kapsamaktadır.

•Bu ve benzer ayetlerle, Allah’ın indirdiği tüm hükümlerle amel etmenin farz olduğu açıklığa kavuşmuştur. Yine çok açıktır ki günümüz İslâm beldelerinde böyle kapsamlı bir uygulama söz konusu değildir.

Sonuçta İslâm’ı hayatın her sahası ile devlet ve toplumda tekrar uygulanır hâle getirmek Müslümanlar için kaçınılmaz bir sorumluluktur. Bu kaçınılmaz sorumluluk İslâm için bir ölüm-kalım mücadelesi olarak ele alınmıştır. Nitekim Müslim’den rivayet edilen Avf. b. Malik hadisinde Peygamber *Salallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmaktadır;

إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا فَتَعْرِفُونَ وَتُشْكِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا

“İleride hoşunuza gidecek veya gitmeyecek birçok idarecileriniz olacaktır. Kim kötü idarecilerin uygulamala-

¹ Maide Suresi 49

² Maide Suresi 44

rina buğz ederse suçsuz olur. Eğer eli ve dili ile onun zulümlerine karşı koyarsa kurtulmuş olur. Ancak bu uygulamalara rıza gösterip ona uyanların durumu ayırdır. Orada bulunanlar; Ya Rasûlullah biz bu tür idarecilere silahla karşı koymayalım mı? dediler. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem; Aranızda namazı ikame ettikleri (Allah'ın indirdikleri ile hükmettikleri) sürece kılıçlarınızla onlara karşı koymayın, buyurdu.”¹ Buhari'nin Ubade b. Samit'ten naklettiği bir hadiste ise şöyle denilmektedir;

دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

“Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem bizi davet etti. Biz de O'na biat ettik. Sevinçte, sıkıntıda, rahatlık ve zorlukta velhasıl her durumda O'nu dinleyip itaat edeceğimize dair söz verdik. Ayrıca O'nu kendi nefsimize tercih edeceğimize, emir sahiplerinde, Allah katında yanımızda delil olarak gösterebileceğimiz açık küfür görmemizin dışında karşı çıkmayacağımıza, açık küfür gördüğümüzde ise karşı koyacağımıza dair söz verdik.”²

Buhari'de geçen hadiste “açık küfür” tabiri (كُفْرًا بَوَاحًا) şeklinde geçtiği hâlde Taberâni de bu tabir (كُفْرًا صَرَاحًا) şeklinde geçmektedir.

Avf b. Malik'in rivayet ettiği hadiste “namazı ikame etme” tabiriyle kastedilen dinin tüm hükümlerini uygulamaktır. Hadiste bu tabiri ile cüz zikredilip bütün kastedilmektedir. Yani İslâm hükümleri ile hükmetmeye açık bir kinaye vardır.

Ubade b. es-Samit'in hadisinde yer alan (كُفْرًا بَوَاحًا) tabiri ise devlet başkanının amellerinde açıkça küfürle hükmetme-

¹ Müslim, İmara, 3446

² Buhari, Fitne, 6532

sini kastetmektedir. Söz konusu iki hadisin mefhumundan çıkan sonuç; İdareciler eğer İslâm hükümleri ile hükmetmez ve İslâm'ın hükümlerini açıkça ilan etmezlerse onlarla kılıçla mücadele edileceğidir. Eğer idareciler küfür nizamlarını uygulamaya kalkışırlarsa ya da ulu'l emîr'de açık küfür görürse onlarla mücadeleye girilir.

Yöneticilere karşı koymakla kastedilen ise, onları yönetimden uzaklaştırıp İslâmî bir yönetimin geri getirilebilmesi için onlarla savaştır.

Buraya kadar bahsettiğimiz deliller ile İslâm'la hükmetmenin farzıyeti ve küfür hükümleri ile hükmedilmesine engel olmanın Müslümanlar için bir ölüm-kalım meselesi olduğu açıklığa kavuşmuştur.

Aziz Kardeşlerim;

- Toplumda meydana gelen şiddetli iç sarsıntılar, doğal olarak ümmette bir canlılığın doğmasını sağlar. Sonuçta ümmetin fertleri arasında ortak bir duyarlılık ve anlayış doğar. Bu uyanış, kurtuluşa götürecek bir çözümü doğuracağı gibi sarsıntının sebeplerinin derinlemesine tefekkürünü ve sebeplere ilişkin fikri incelemeyi de doğuracaktır.

Sonuçta karşılaştırmalar ve üstünlük mukayesesi ile birlikte, ümmetin geçmişini, bugününü ve geleceğini, halk ve ümmetlerin tarihini ve kalkınma yollarını kapsayacak olan fikrî çalışma; aklın doğruyu bulmasına yol açacak ve yapılan incelemelerden çare ve çözümler üreyecektir.

- Müslümanlar; yüzyılın başında tüm varlıklarını derinden sarsan, ülkelerini paramparça eden, toplumları fırkalara ayıran, Hilâfet Devleti'ni ortadan kaldıran çok şiddetli bir sarsıntı geçirdiler. Bu sarsıntı sonucu İslâm; hayat, devlet ve toplumda uygulama sahasından uzaklaştırıldı, Müslümanlar ruhlarını kaybederek adeta ceset hâline geldiler. Hilâfet Devleti yıkıldıktan sonra İslâm Devleti çeşitli yeni oluşumlarla

küçük devletçiklere bölündü. Bu devletçikler önce doğrudan doğruya küfür devletlerinin boyunduruğuna girdiler. Daha sonra kâfir devletlerle işbirliği hâlindeki Müslüman kökenli ajanların yönetimine geçtiler. Sonuçta bütün İslâm beldelelerinde küfür rejimleri eliyle küfür hükümleri uygulanmaya başlandı.

Bu şiddetli sarsıntıyı bir başkası takip etti. Küfür devletleri ve işbirlikçileri Arap idarecilerle bir araya gelip Filistin aleyhine çevirdikleri entrika ve hilelerle İslâm toprakları üzerine “İsrail” varlığını kurdular.

•Bu iki büyük sarsıntı Müslümanların nefislerinde büyük tesirler bıraktı ve her biri kendi dertlerine düştüler. Kurtulmak amacı ile İslâmî, hatta gayri İslâmî hareketlere giriştiler. Ancak bu iki büyük beladan kurtulamadılar.

•İkinci sarsıntıyı takiben Hizb-ut Tahrir teşkilatı kuruldu Müslümanların içine düştüğü felaketlerin önemini hisseden bir kısım Müslümanlar İslâm ümmetinin bu gününü ve geçmişini gerçekçi bir şekilde ele alarak Müslümanların uğradığı felaketleri, komploları, yenilgileri ve bunların nedenlerini incelediler.

Bunlara ilaveten Müslümanların ve İslâm beldelerinde yaşayan toplumların durumunu, bu beldelerde yaşayan ümmetin idarecileri ile ve idarecilerin ümmetle olan ilişkilerini, bu coğrafyalarda uygulanan hükümleri, rejimleri ve Müslüman toplumlarda hâkim fikir ve duyguları tafsilatlı bir şekilde ele alıp incelediler.

Bütün bu hususları inceden inceye araştırdıktan ve Müslümanların kurtuluşu için girişilen İslâmî ve gayri İslâmî tüm hareketleri de gözden geçirip inceledikten sonra elde ettikleri tüm bilgileri İslâm'ın hükümleri ile karşılaştırdılar.

Tüm bu yoğun araştırma ve incelemeler sonucunda sınırları belli, açık ve anlaşılır bir fikre ulaştılar ve sonuçta Hizb-

ut Tahrir hareketini oluşturdular.

- Bu araştırma ve incelemelerden sonra Hizb-ut Tahrir; İslâm ümmetinin ölüm-kalım meselesinin; İslâm'ı hayata, topluma ve devlete tatbik etmek, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini tüm dünyaya taşımak olduğu sonucuna ulaştı.

Bu temelden hareketle Hizb-ut Tahrir amacını; İslâmî hayatı yeniden başlatmak ve İslâmî daveti yüklenme ilkesi ile sınırlandırdı. Ümmet içerisinde de bu amaca ulaşmak için çalışmalarına başladı.

- İslâmî hayata yeniden başlamakla kastedilen; Müslümanların, tekrar akide, ibadet, ahlak, muamelat, yönetim, ekonomi toplumsal yasaklar, eğitim, diğer halk, ümmet ve devletlere karşı takip edilecek olan dış politikada İslâm'ın tüm hükümlerinin uygulanması, Müslümanların yaşadığı ülkelerin dâru'l İslâm'a, buralarda yaşayan toplumların da İslâmî toplumlara dönüştürülmesidir.

İslâmî hayata yeniden başlamak ancak, Allah'ın Kitabı ve Rasûlullah'ın Sünneti üzerine itaat edilmek üzere biat edilen Müslümanların Halifesi'nin seçilerek Hilâfet'in yeniden kurulması ile gerçekleşebilir.

- İncelemeleri sonucunda Müslümanların ölüm-kalım meselesini belirleyen Hizb-ut Tahrir, Müslümanların bütün güçlerini harcayacakları hedefi ve bu hedefi gerçekleştirmelerindeki amacı da belirledi.

Aynı şekilde, amacını gerçekleştirmek ve hedefe ulaşabilmek için takip etmeleri gereken metodu da belirledi. Bu metod; Allahu Teâlâ'nın kendisini elçi olarak göndermesinden, Medine'de İslâm Devleti'ni kurmasına kadar Rasûlullah *Salallahu Aleyhi ve Sellem*'in izlediği ve titizlikle üzerinde hareket ettiği yoldur.

- İslâmî hayatı yeniden başlatmak amacıyla başlatılacak bir hareketin verimliliği için bu hareketin ferdî bir hareket

olarak kalması caiz değildir. Aksine kitlesel bir çalışma olmalıdır. Zira ferdî çalışma İslâmî hayatı yeniden başlatma hedefini gerçekleştirme gücünden yoksundur. Ayrıca aklî ve dünsünel kabiliyetleri ne kadar yüksek olsa da ferdin tek başına böyle bir hedefi gerçekleştirmesi mümkün değildir. İşte bu sebeplerden hareketle amacın bir cemaatla gerçekleştirilmesi gerekir.

Hilâfet'in kurulup yönetimin tekrar Allah'ın indirdikleri ile olması için yapılacak çalışmanın bir kitle, parti ya da cemaat içinde kitlesel ve siyasi bir çalışma şeklinde yapılması gerekir. Siyasi olmaması caiz değildir. Zira Hilâfet'in kurulması ve Halife'nin seçilip atanması siyasi bir çalışmadır. Aynı şekilde Allah'ın indirdikleri ile hükmetmek de siyasi bir çalışmadır. Bu nedenle siyasi çalışma dışında bir çalışma ile bu amacın gerçekleşmesi mümkün değildir.

- Siyasi niteliği olmayan işlerin peşinde koşan kitlelerin, Müslümanların ölüm-kalım meselesine hiçbir katkıları yoktur. Siyasi olmayan kitlelerin Hilâfet'i kurup Allah'ın hükümleri ile hükmedilmesini tekrar başlatmak gibi farz olan bir amacı gerçekleştirmeleri de mümkün değildir.

Aşağıda tanımlayacağımız kitleler siyasi hedefleri olmayan kitlelere örnektirler;

A-Okul ve hastane yaptırmak, fakirlere, yetimlere ve düşkünlere yardım gibi hayır işleri ile uğraşan kitleler; Her ne kadar İslâm, hayır işleri yapmak noktasında Müslümanları teşvik etmişse de bu tür işlerin, Müslümanların ölüm-kalım meselesini çözme noktasında bir katkıları olmamıştır. Bu tür çalışmalarla Müslümanların üzerine farz olan amacı gerçekleştirmeleri mümkün de değildir. Aynı zamanda hayır işleri ile uğraşan cemaatler; fertleri, Allah'ın hükümleri ile hükmetmek gibi ölüm-kalım derecesindeki bir farzı yerine getirmekten alıkoşurlar.

Ayrıca kitlelerin uğraştıkları süreklilik arz eden hayır işleri, daimi bir şekilde gözetilmesi gereken işlerdendir. Süreklilik arz eden işlerin gerçekleştirilmesi fertler ve cemaatlerce değil devletçe üstlenilmesi gereken sorumluluklardandır.

Ancak devamlılık gerektirmeyen türden hayır işleri devletin sorumluluk alanına girmediğinden fertlerce yapılması meşrûdur. Hatta şer'î hükümlerde buna teşvik vardır. Ancak bu hâli ile bile hayır-hasenat yapma işi Müslümanların ölüm-kalım meselesi değildir.

B-İbadetlere ve Sünnet'lere sarılmaya çağıran gruplar; ibadet ve Sünnet'lere sahip çıkmak İslâm tarafından teşvik edilen fiillerdendir. Zira bu tür fiiller İslâm'ın bütününden birer parça olduğu gibi Allah tarafından Müslümanlara vacib kılınan hayrdan da birer parçadır. Nitekim Cenab-ı Allah buyurmuştur ki;

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

“Sizden hayra davet eden bir ümmet (topluluk) bulunsun.”¹

İnsanları ibadet ve Sünnet'lere sarılmaya davet etmek İslâm'ın bir parçasına çağırmaaktır. Ancak asıl farz; akaid, ibadet, ahlak muamelat, yönetim, iktisat, eğitim, dış politika ve sosyal düzenlemelerin hepsine bir bütün olarak davet etmektir. Yalnız ibadet ve Sünnet'lere bağlılığa çağırmaakla yetinmek, Müslümanların ölüm-kalım meselesi olan yönetimde, Allah'ın hükümlerini hâkim kılma sorumluluğuna kayıtsız kalmaktır. Bu amaca, ibadet ve Sünnet'lere bağlılık çağırısı ile ulaşmak da mümkün değildir. Sadece hadisi şerifleri ele alıp onların senetleri ve metinleri ile meşgul olan grupları da aynı statüde değerlendirmek mümkündür.

¹ Âli İmran Suresi 104

Üstelik cemaatlerin enerjilerini bu ve benzeri işlere harcamaları, Allah'ın Müslümanlara farz kıldığı küfür hükümlerini yok etmek, devlete, topluma ve hayata İslâm hükümlerini yeniden uygulamayı başlatmak farzından uzaklaşmaktadır.

C-İslâmî kitaplar telifi ile İslâmî kültürü yaymak için vaaz ve irşad işleri ile meşgul olan grupları da siyasi hedefleri olmayan hareketler kategorisinde zikredebiliriz.

İslâmî kültüre ilişkin kitap yazmak, bunları yayınlamak, vaaz ve irşad işleri ile meşgul olmak çok değerli ve hayırlı işlerdir. Ancak bu tür çalışmalar da Müslümanların ölüm-kalım derecesindeki problemini çözme sonucunu doğurmazlar. Aynı zamanda bu tür bir meşguliyet Hilâfet'in kurulması ve İslâm'ın tekrar hayata, devlete ve toplumun gerçeklerine hâkim kılınması noktasında izlenecek bir yol/metod değildir.

•Sahip olunan fikirler, eğer kendileri ile amel edilmek için siyasi amaçla taşınmıyor ve hayatta uygulanma makamına getirilmek için uğruna çalışılmıyorsa zihnî faaliyet ya da kitaplar arasında ve kişilerin zihinlerinde akademik fikirler olmaktan öteye geçemezler.

Bugün kütüphaneler, İslâm kültürüne ilişkin binlerce birbirinden kıymetli ve değerli kitapla doludur. Ancak bunlar buldukları yerde cansızca varlıklarını sürdürürler. Eğer fikirler de kendileri ile amel edilmek üzere siyasi bir amaçla taşınmazlar ve hayata hâkim kılınmaya çalışılmazlarsa tıpkı kütüphane raflarındaki kitaplar gibi cansız kalmaya mahkûmdurlar.

•Diğer taraftan Ezher, Zeytune, Necef ve benzer İslâm kültürünü okutan üniversitelere gelince bunlar; İslâm'ı ve okutukları o eşsiz İslâm kültürünü hayata aktarmak için fiilî olarak değil sadece teorik ve akademik bir anlayışla öğretmektedirler. Her yıl bu okullardan binlerce âlim mezun olmaktadır. Ancak birçoğu ayaklı kitaplar olmaktan öteye birşey ifade

etmezler. Zira onlar İslâm'ı kendisi ile amel etmek, onu dava olarak taşımak, hayata ve devlete tekrar hâkim kılıp uygulamak için değil teorik bir çerçevede akademik olarak öğrenmişlerdir.

Bu nedenle buralardan mezun olanların şer'î hükümleri ve İslâm'ın helal-haram ölçülerini, hayata bakışlarına ve yaptıkları işlere esas kabul etmediklerini görmemiz garipsenecek bir olay değildir.

D-Emri bi'l ma'ruf, nehyi ani'l münker (marufu emredip münkerden nehy etmek) işi ile meşgul cemaat ve teşkilatlara gelince; Emr-i bil ma'ruf, nehyi ani'l münker Allah'ın Müslümanlara farzlarından birisidir. Nitekim Allahu Teâlâ buyurmuştur ki;

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

“Sizden, hayra davet eden ma'rufu emreden, münkerden nehy eden bir ümmet (topluluk) bulunsun”¹

•Emri bi'l ma'ruf, nehyi ani'l münker sorumluluğu, ister Hilâfet Devleti bulunsun ister bulunmasın, ister İslâmî hükümler tatbik edilsin ister edilmesin Müslümanlar üzerine vacibdir. Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in döneminde ve sonra gelen Halifeler döneminde ve daha sonraki dönemlerde de var olan “Emri bi'l ma'ruf, nehyi ani'l münker” sorumluluğu Müslümanların üzerinde bir farz olarak kıyamete kadar devam edecektir.

Ancak “Emr-i bi'l ma'ruf nehyi ani'l münker” tek başına Hilâfet'i kurmaya ve İslâm'ı hayat, devlet ve topluma tekrar tatbik etmeye götüren bir yol değildir. Her ne kadar İslâmî hayatı tekrar başlatma hedefine yönelik çalışmanın bir parçası sayılsa da tek başına yeterli değildir. Zira iyiliği emredip

¹ Âli İmran Suresi 104

kötülükten nehy etmenin özünde, idarecileri muhasebe etmek; onlara iyiliği emretmek ve kötülükten engellemek de vardır. Ancak İslâmî hayatı yeniden başlatma amaçlı çalışma, “emr-i bi'l ma'ruf nehyi ani'l münker” çalışmasından farklılıklar arz eder.

•Tam bu noktada “emr-i bil-ma'ruf nehy-i ani'l münker” ile bizzat ve fiilen münkeri ortadan kaldırmak için yapılan çalışma arasındaki farka dikkat çekmek istiyorum. İyiliği emr ve kötülükten nehy fiili, özde sadece sözle icra edilir. Ancak münkeri kaldırma fiilinde sadece sözle yetinilmez söz ile uyarma sınırı geçilip el yani maddi güç kullanmaya teşebbüs edilir. Bu görüşümüz Müslim'in Ebu Said el- Hudri'den rivayet ettiği bir hadise dayanmaktadır;

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ
وَذَلِكَ أَوْعَى الْإِيمَانِ

“Sizden birisi bir kötülük görürse onu eliyle değiştirsin. Eğer gücü yetemezse diliyle, şayet buna da gücü yetmezse kalbi ile buğz etsin. Bu imanın en zayıf hâlidir.”¹

•Hadisten çıkan sonuca göre; fertlerdeki kötülüğü yok etmek için el (güç) kullanmak, kötülüğü yok etmeye güç yetirmeye bağlıdır. Hadis, münkeri ortadan kaldırmak için maddî güç kullanmaya delalet ettiği gibi, kullanılacak olan bu maddî gücün fitne, öldürme ve silah kullanma gibi daha tehlikeli bir münkere vesile olmaması gerektiğine de işaret etmektedir.

Hadiste geçen bu hüküm; fertlere ait münkeri ortadan kaldırmada izlenecek yolu göstermektedir. Ancak hadisin mefhumu Hilâfet'i ikame etmek ya da İslâm'ı tekrar hayat, devlet ve topluma hâkim kılmak için yapılacak çalışma ile ilgili değildir.

•Münkeri ortadan kaldırmak için güç kullanmayı emreden

¹ Müslim, İman, 70

hadislerin genel hükmünden devlet başkanı istisna edilmiştir. Zira Allah'a isyanı emretmediği müddetçe zulüm de etse haksızlık da yapsa Halife'ye itaati emreden hadisler mevcuttur. Halife'ye karşı silah kullanılmasına izin veren hadislerin hükmü; Halife'de açık küfür görüldüğünde yani Halife açıkça küfür hükümlerini uyguladığında geçerlidir.

Müslim'in Nafi'den onun da İbn-i Ömer'den rivayet ettiği bir hadiste Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*;

السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا
أَمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ

“Hoşuna gitsin gitmesin Allah'a isyan ile emrolunduğu müddetçe Müslüman'a dinleyip itaat etmek düşer. Şayet Allah'a isyanla emredilirse ne dinlenir ne de itaat edilir.”¹

Buhari de ibni Abbas'tan şu hadisi rivayet etmiştir;

مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا مَاتَ مِيتَةً
جَاهِلِيَّةً

“Emîrinde hoşuna gitmeyen bir şeyi gören kimse ona karşı sabretsin. Sultan'dan bir karış uzaklaşan kimse ölürse cahiliye ölümü ile ölmüş olur”²

Buhari'nin Abdullah'tan rivayet ettiği bir hadiste Allah Rasûlü *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur;

إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي آثَرَ وَأُمُورًا تُتَكْرَمُ وَنَهَا قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَدُّوا
إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ وَسَلُّوا اللَّهَ حَقَّكُمْ

“Benden sonra cahillik, bencillik ve hoşlanmayacağınız bir takım şeyler göreceksiniz. Ashab; Bu durumda bize ne yapmamızı emredersin ya Rasûlullah? dediler. Allah Rasûlü; Siz onların hakkını onlara verin kendi hakkınızı

¹ Müslim, Buhari, Ahkam, 6611

² Buhari, Fitne, 6530

da Allah'tan isteyin, dedi.”¹

Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* zulmedip haksızlık yapmış olsalar da idarecilere itaat etmeyi emretmekle birlikte, idarecileri muhasebe edip sözle onları eleştirmeyi ve en şiddetli eleştirilerde bulunmayı da Müslümanlara vacib kılmıştır. Zira Müslümanlar, idarecilere sorumluluklarını hatırlatmak, onları düzeltmek ve onlara sözle karşı koymak sorumluluğundadırlar.

Ümmü Seleme'den rivayet edilen bir hadiste Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle demektedir;

إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُكْفِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِيَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ
سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ

“Başınıza sizi idare etmek için birçok idareciler gelecektir. Bunların bir kısmının iyi bir kısmının kötü olduğunu göreceksiniz. Kim başındaki idarecinin kötü hâlini hoş görmezse ondan uzak olur. Kim de onu reddederse kurtulur. Ancak ona razı olup tâbi olan...”² Yani münkeri kötü görüp onu hemen değiştirmek gerekir. Kötülüğü engellemeye gücü yetmediği için kalbi ile buğz eden gūnahtan kurtulmuş olur. Ancak idarecilerin yaptıklarına rıza gösterip tâbi olanlar kurtulamayacaklardır.

Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* başka hadislerinde de şöyle buyurmuştur;

سيد الشهداء حمزة ورجل قام الى امام جائر فنصحه فقتله

“Şehitlerin efendisi Hz. Hamza ve zalim hükümdara karşı çıkıp ona doğruyu gösterirken öldürülen kimsedir.”

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

“Cihadın en üstünü, zalim idareciye karşı söylenen hak

¹ Buhari, Fitne, 6529

² Müslim, İmara, 3446

sözdür.”¹

•Şeriat, tek bir şart dışında münker işleyen devlet başkasına karşı, maddî güce başvurup karşısına silahla dikilip savaşmayı yasaklamıştır.

Şayet idareci açıkça küfrünü açıklarsa yani küfür hükümleriyle ülkeyi yönetmeye kalkışırsa ya da ülkede küfrün yayılması karşısında susarsa, bu durumda yönetici ile savaşmak, küfür hükümlerini uygulamaktan vazgeçirmek ve İslâm hükümlerini uygulamak için karşısına silahla dikilmek Müslümanlara vacibdir. Ümmü Seleme'nin hadisinde Ashab;

قَالُوا أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَن لَّا مَا صَلَّوْا

“Ya Rasûlallah onlara karşı savaşmayalım mı? dediler. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem; Onlar namaz kıldıkları müddetçe hayır”² buyurdu. Başka bir rivayette;

فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَن لَّا مَا صَلَّوْا

“Onlarla savaşmayalım mı? dediler; Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem; Namazı kıldıkları müddetçe hayır, dedi.”³ kaydı bulunmaktadır.

Avf b. Malik hadisinde ise;

قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُنَابِذُهُمْ بِالسَّيْفِ فَقَالَ لَّا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ

“Denildi ki; Ya Rasûlallah, onlara karşı silahla savaşmayalım mı? Allah Rasûlü; Aranızda namazı ikame ettikleri sürece hayır, dedi.”⁴ Hadiste geçen namazı ikame etmek sözü ile İslâm'a ait tüm hükümleri uygulamak kastedilmektedir. Burada kullanılan ifade biçimi cüzü zikrederek bütünü

¹ Ahmed b. Hanbel, Mükessirin, 10716

² Müslim, İmara, 3445

³ Tirmizi, Fitne, 2191

⁴ Müslim, İmara, 3447

tanımlama cinsinden bir ifade şeklidir. Ubade b. es-Samit hadisi ise;

وَأَنْ لَا تَنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

“Açık küfür içerisinde olduklarına dair Allah katında onlara karşı kullanabileceğimiz kesin bir delil bulunmadıkça ulu’l emîrle savaşmayacağımıza söz verdik”¹ Açık küfür ifadesi Taberâni’de; (كُفْرًا صَرَاحًا) şeklinde geçmektedir. Ahmed b. Hanbel’in rivayetinde ise;

مَا لَمْ يَأْمُرْكَ بِإِثْمٍ بَوَاحًا

“Sana apaçık günahı emretmediği müddetçe”² tabiri yer almaktadır. Bu hadisler Allah katında kesin delil olarak gösterebileceğimiz şekilde idareci, küfrünü açıkladığı ya da küfür hükümleri ile hükmettiğinde ona karşı çıkıp onunla silahlı mücadeleye girmenin farziyetine işaret etmektedir.

•Ancak idareciye kaşı silahla karşı çıkmanın ve onu idarecilik makamından uzaklaştırmanın farz olabilmesi; zannı galip yolu ile de olsa idareciyi ortadan kaldırmaya gücünün yeteceği kanaatinin varlığına bağlıdır. Zira hem münkeri ortadan kaldırılması için el (güç) kullanılması hem de küfür hükümlerini uygulayan idareciye silahla mücadeleye çağırın hadislerin hükümleri güç yetirme şartına bağlanmıştır;

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ

“Eğer eliyle değiştirmeye gücü yetmezse diliyle kötülüğü ortadan kaldırmaya çalışsın”³ ibaresi gereği eğer güç yetmiyorsa bu durumda idareciye karşı silah göstermek ve onunla savaşmak vacib değildir. Bu durumda yapılması gereken, kuvvet hazırlamak yahut güç sahipleri ile yardımlaşmaktır. İdareciyle mücadeleye yeterli güç toplandığında yine

¹ Buhari, Fitne, 6532

² Ahmed b. Hanbel, Ensar, 21675

³ Müslim, İman, 70

mücadele ve kıtal vacib olur.

Küfrü açıkça görülen devlet başkanına karşı silahlı mücadeleye girmenin önemli şartlarından birisi de yaşanan yerin İslâm hükümlerinin tatbik edildiği daru'l İslâm olmasıdır. İslâm hükümlerini uygulamaktayken birden bunları bırakıp yerine küfrün hükümlerini uygulamaya koyan yönetici ile fiilî mücadele şarttır. Zira hem Ubade b. es-Samit hadisinde hem de Taberâni'nin rivayetinde ki "**şayet açık bir küfür görürseniz**" tabirinden önceden olmadığı hâlde sonradan yönetici de küfür açığa çıkarsa anlamı çıkmaktadır. Yani İslâm'ı uygulamakta olan yönetici İslâmî hükümleri uygulamayı terk edip açıkça küfür hükümlerini uygulaması durumunda yönetici ile savaşmanın farz olduğu anlatılmaktadır.

•Ülke daru'l küfürse ve İslâm'ın hükümleri yürürlükte değilse, küfür hükümlerini ve bu hükümleri Müslümanlara tatbik eden idarecilerin ve rejimin ortadan kaldırılması; İslâm Devleti'ni kurmada ve İslâm hükümlerini uygulamada Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in takip ettiği yola uyarak nusret talebi (yani değişim için güç sahiplerini kazanma) yolu ile olur.

E-Toplumu ıslah etmek için güzel ahlaka çağıran grup ve kuruluşlar;

Güzel ahlaka davet Allah'ın Müslümanlara emrettiği hayra çağrıdır. Ancak bu çağrı İslâm hükümlerinin küçük bir bölümüne davetten ibarettir. Hâlbuki doğru olan, davetin tüm İslâm hükümlerine ve onların tatbiğine yönelik olması, böylelikle de İslâm'ın hayat, devlet ve toplumda uygulanması en kapsamlı farzlardandır. Güzel ahlaka davet sonuçta İslâm'ın ferdi ilgilendiren kişisel farzlarına davettir. Devlet, hayat ve toplumu kapsayan genel hükümlere daveti ise kapsamamaktadır.

Güzel ahlaka davet, toplumun ıslahını gerçekleştirecek bir

hedef içermediğinden ümmeti kalkındırmaz. Zira toplumun ıslahı ancak, topluma hâkim fikirlerin, duyguların ve topluma uygulanan hükümlerin ıslahı ile mümkündür. Yani topluma hâkim olan genel anlayışın (kamuoyu ve örflerin) ıslahı ile mümkündür.

Toplumun değiştirilmesi ancak toplumu oluşturan unsurların değiştirilmesi ile mümkündür. O hâlde toplumu değiştirmek ve ıslah etmek için toplumdaki fertlerin fikirlerini, duygularını ve topluma uygulanan nizamları değiştirmek gerekir.

Aynı mantıkla ahlaka davet de ümmeti kalkınmaya götürmez. Çünkü kalkınma, ancak fikrî seviyenin yükselmesi ile gerçekleştirilebilir. Günümüz Avrupa ve Amerika'sına baktığımızda bu ülkelerin kalkındığını görürüz. Ancak bu kalkınma sağlıklı ve doğru bir kalkınma değildir. Zira sağlıklı ve doğru bir kalkınma, ruhi temellere dayalı fikrî kalkınmadır. Avrupa ve Amerika maddî kalkınmışlıklarının yanında ahlaki açıdan en aşağı seviyelere düşmüş ülkelerdir. Ahlaki değerlerden yoksunlukları hayvanlar topluluğu gibi hatta daha aşağı seviyedeki hayat tarzlarının yegâne açıklamasıdır.

Güzel ahlaka davet; Müslümanların ölüm-kalım derecesindeki sorunlarına çözüm oluşturacak ve Allah'ın gerçekleştirilmesini Müslümanlara farz kıldığı Hilâfet'i ikame etme, İslâm'ı tekrar hayata, devlete ve topluma tatbik etme, davet ve cihad yolu ile İslâm risaletini dünyaya taşıma sonucunu doğuracak bir yol değildir.

Müslümanların ölüm-kalım meselesinin çözümü; Hilâfet'i ikame etmek ve Allah'ın indirdiği hükümleri yeniden hayata döndürmek için siyasi olarak çalışacak siyasi kitlelerin kurulması ile mümkündür. Müslümanların gerçekleştirmeleri için çalışmaları üzerlerine farz olan amaç; hayatta, devlette ve toplumda İslâm'ı yeniden tatbik mevkinde getirecek, davet ve cihad yolu ile İslâm'ı dünyaya taşıyacak olan Hilâfet'i kurmaktır.

İşte bu değerlendirmeler sonucunda Müslümanların ölüm-kalım meselesi ile Müslümanların gerçekleşmesi için uğrunda çaba göstermeleri gereken hedefi kavradıktan sonra bir çözüm olarak Hizb-ut Tahrir kurulmuştur. Hizb-ut Tahrir, ideolojisi İslâm olan siyasi bir partidir.

- Siyaset onun çalışma sahası, İslâm da ideolojisidir. Hizb-ut Tahrir İslâm'ın devlet ve topluma hâkimiyetinin ümmet tarafından ölüm-kalım meselesi olarak anlaşılması ve Hilâfet'in yeniden kurulup Allah'ın indirdiği ile hükmetmenin başlaması için ümmete önderlik amacıyla ümmetin içinde ve onunla birlikte çalışmaktadır.

- Hizb-ut Tahrir İslâm düşüncesine dayalı siyasi bir kitleleşmedir. O, ne hayatla alâkası olmayan bir ruhbanlık teşkilatı, ne ilim ve öğretimle uğraşan ne de (okullar, Kur'an kursları ve öğrenci yurtları açmak gibi) hayır işleri ile uğraşan bir teşkilattır. Hizb'in cisminin ruhunu, Hizb'in hayat bulduğu çekirdeği ve var oluşunun sırrını; Hizb-ut Tahrir'in dayandığı ve tüm fertlerinde fiilî karşılık bulan, ümmeti çağırdığı, toplumda, hayatta ve devlette var etmek için ümmetle birlikte taşıdığı İslâmî fikirler oluşturmaktadır. Hizb'in fertlerini birbirine bağlayıp aralarındaki ilişkileri tanzim eden de yine İslâmî fikirlerdir.

- Hizb-ut Tahrir'in amacı İslâmî hayatı yeniden başlatıp İslâm risaletini tüm dünyaya taşımaktır. Bu gaye, Müslümanların ölüm-kalım derecesindeki problemlerinin çözümünü de beraberinde getirecektir. İslâmî hayata yeniden başlamakla kastedilen, Müslümanları dâru'l İslâm'da, İslâmî fikir ve duyguların hâkim olduğu, İslâm'ın nizam ve hükümlerinin uygulandığı bir toplumda yaşar hâle getirmektir. Öyle ki; Hilâfet Devleti'nde cisimleşen ve İslâm Devleti'nin gölgesinde yaşanan hayatta tüm işler, helal ve haram çerçevesinde şer'î bakış açısına göre yürüyecektir.

Söz konusu Hilâfet Devleti'nde Müslümanlar; aralarında

Allah'ın Kitabı ve Rasûlü'nün Sünneti ile hükmetmesi, davet ve cihad yoluyla İslâm'ı bir risalet olarak dünyaya taşıması şartı ile iştirak itaat etmek üzere bir Halife nasb ederler. Hizb-ut Tahrir İslâm akidesinden çıkan aydın bir fikirle İslâm ümmetini doğru ve sağlıklı bir şekilde kalkındırmayı hedef edinmiştir. İslâm ümmetinin geçmişte sahip olduğu izzet ve şerefli makamına tekrar oturması için çaba harcamaktadır. Bu uğurda diğer devlet, ümmet ve halklardan dünya yönetiminin yularını elde etmeye çalışmaktadır ki İslâm ümmeti dünya gündemine tekrar süper devlet olarak girsin. Bu gerçekleştiğinde İslâm Devleti yine İslâm hükümlerine göre dünyayı yönetecek ve dünya işlerini çözüme kavuşturacaktır.

Hizb-ut Tahrir bütün bu saydıklarımızı hedeflediği gibi, İslâm'ı bir risalet olarak dünyaya taşımayı ve İslâm yeryüzünde tamamen hâkim kılınasıya kadar küfür fikirleri ve nizamları ile mücadelesinde ümmete liderlik etmeyi de hedef edinmiştir.

•Hizb-ut Tahrir'in bugün Müslüman beldelerde hâkim bozuk toplumsal yapıyı değiştirip İslâmî bir topluma dönüştürmek için İslâm davetini Müslümanlara taşımaktadır.

Müslüman beldelerdeki bozuk toplumsal yapı ve ilişkileri İslâm'la değiştirme işi, söz konusu topluma hâkim gayri İslâmî fikirleri duyguları ve ilişki çeşitlerini İslâmî fikir, duygu ve ilişkilerle değiştirmekle mümkündür. Bugün için topluma hâkim gayri İslâmî fikirler, İslâmî olanlar ile değiştirilmelidir ki İslâmî fikirlerle insanlar arasında bir kamuoyu oluşsun ve insanlarda bu fikirlerin gerekleri ile yaşamaya iten köklü mefhumlar oluşsun.

Ancak bu yapıldığında topluma hâkim gayri İslâmî duygular değişir. Toplum, Allah ve Rasûlü'nün razı olduğundan razı olan Allah ve Rasûlü'nün gazaplandığına gazaplanan bir ruh hâline sahip olur. Aynı zamanda toplumda yerleşik ilişki bi-

çimleri de değiştirilip İslâm'ın çözümleri ve hükümlerine uygun bir hâle dönüşür.

•Hizb-ut Tahrir'in yaptığı tüm faaliyetler siyasi faaliyetlerdir. Zira bu faaliyetleri sırasında insanların işlerini şer'î hükümler ve şer'î hükümler'in öngördüğü çözümlere uygun olarak gözetir. Zira siyaset, insanların işlerini İslâmî hükümler ve bunların koyduğu çözümlere göre gözetmek demektir.

Hizb'in yaptığı siyasi faaliyetlerin başında ümmeti bozuk inançlar, yanlış fikirler, saptırılmış mefhumlar ve küfrün fikir ve görüşlerinin etkisinden kurtarıp tümü İslâmî olan fikirler içinde eriterek, İslâmî kültürle kültürlendirmektir.

Hizbin yapmakta olduğu siyasi işlerin en önemlilerinden biri de yapmakta olduğu fikrî çatışmalardır. Hizb, hem onların yanlış yönlerini açıklayarak hem de İslâm'ın onlar hakkındaki hükümlerini açıklayarak fikir yolu ile küfre ait fikir ve nizamlar ile çatıştığı gibi yanlış fikirler, bozuk akideler ve saptırılmış mefhumlarla da çatışır.

Hizb'in siyasi faaliyetlerinin en belirleyici olanı ise siyasi mücadeledir. Hizb bu faaliyetini; İslâm ülkeleri üzerinde etkin ve nüfuz sahibi kâfir devletlerin hâkimiyetinden ve nüfuzundan İslâm ümmetini kurtarıp; böylelikle tüm Müslüman beldelerden kâfirlerin, fikrî, kültürel, siyasi, askerî egemenliklerini ve nizamlarını kökünden kazıyıp söküp atmak için kâfir devletlerle mücadele noktasında yoğunlaştırır.

•Hizb'in Arap dünyasının da içinde bulunduğu tüm İslâm coğrafyasının yöneticilerine karşı açık mücadelesi de siyasi faaliyetleri içinde yerini almaktadır. Hizb, bu hain idarecilerin ümmete karşı ihanetlerini ortaya koyup ümmete kurdukları komploları ve entrikaları meydana çıkarmakta; böylelikle onlardan hesap sormakta, hem ümmete karşı kurdukları komplolardan, hem de ümmete karşı görevlerini ve işlerini gözetmekte üzerlerine düşen görevleri yerine getirmemeleri,

İslâm hükümlerine aykırı hareket etmeleri ve ümmete küfür hükümlerini uygulamalarından dolayı onları değiştirmeye çalışmaktadır.

Görüldüğü gibi Hizb'in her işi siyasidir. Bu nedenle Hizb'in işi öğretim ya da vaaz ve irşad değildir. Zira Hizb bir medrese değildir. Hizb'in işi siyasidir. İslâm'ın fikir, hüküm ve çözümlerini onlarla amel edilmesi ve bunları hayat, devlet ve toplumda var olması için ümmete gösterir.

Hizb; İslâm'ı uygulanması, İslâm akidesini de devletin, anayasanın ve diğer kanunların temeli olması için taşır.

•Hizb-ut Tahrir kuruluşunu genel hatlarıyla İslâm düşüncesini incelemekle tamamlamamış; İslâm ümmetini ve geldiği noktayı, İslâm coğrafyasındaki toplumların durumunu ve Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in dönemini, Râşid Halifeler, Tabiin ve Tabiinden sonraki dönemi ayrıntıları ile incelemiş öncelikle Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in risaletinin başlangıcından Medine'de devleti kuruncaya kadar geçen dönemde takip ettiği yolu ve davayı taşıma keyfiyetini sonra da Rasûl'ün Medine'deki davranışlarını detayı ile incelemiştir. Allah'ın Kitabı'na, Rasûl'ünün Sünneti'ne ve bu iki kaynağa bağlı olan Sahabeler'in icmana ve kıyasa müracaat edip, bunlara ilave olarak da Sahabeler'in, Tabiin ve müctehit imamların sözlerinden faydalanarak kurulmuştur.

Evet, kuruluşuna ilişkin bu incelemelerden sonra Hizb-ut Tahrir; İslâm düşüncesi ve onu uygulama yöntemine dayalı fikir, görüş ve hükümleri benimsemiştir. Bu benimsenenler; içinde İslâmî olmayan şeyleri barındırmayan ya da İslâm dışı fikirlerden etkilenmeyen tümü İslâmî kaynaklardan çıkarılmış fikir, görüş ve hükümlerdir. Taşındığı fikirler yalnızca İslâmî esaslara ve nasslara dayanmaktadır. Benimsediği fikirleri, Hizb'in içtihad ve anlayışı açısından en kuvvetli delillere göre benimsemiştir. İşte bu sebeple hatalı olabilme ihti-

malini taşımakla birlikte Hizb şu anda benimsediği görüşlerine en sağlam ve en doğru fikirler olarak itibar etmektedir.

Hizb; siyasi bir partinin, parti olabilmesi için düşünce ve metodunun detaylarını benimsemesi gereğinden hareketle sahip olduğu fikir ve görüşlerini vazgeçilmez fikirler olarak benimser.

Hizb sahip olduğu görüş ve hükümleri benimserken bir Halife nasbederek Hilâfet Devleti yolu ile İslâmî hayatı yeniden başlatmak esası üzerine yoğunlaşık çalışmalarında bu hedefe yönelik fikirleri gerektiği kadarı ile benimsemiştir.

Öyle ki, Hizb'in benimsediği fikir, hüküm ve görüşlerde, dünya hayatında insanın tüm problemlerini çözen nizamları ve akidesiyle hayat için bir ideoloji olarak İslâm, tek kaynak olmuştur.

Hizb'in benimsediği bu fikir, görüş ve hükümler hem Hizb'in belirleyici vasıfları olmuş hem Hizb'in fertleri arasındaki ilişkilerin eksenini konumundaki rabıtayı oluşturmuş hem de Hizb'in varlığı ve birliği bu fikir, hüküm ve görüşlerle korunmuştur. Hizb, bu fikir görüş ve hükümlerin doğruluğuna güvenle bunlar etrafında ümmeti birleştirmeye çalışmaktadır. Hizb'in çalışmalarının amacı, benimsediği fikir görüş ve hükümlerin ümmetçe benimsenmesi, bunlarla amel edilmesi, hayat devlet ve toplumda uygulamak amacı ile ümmetin fertlerinin Hizb ile birlikte davayı taşımasını sağlamaktır.

Hizb'in gayretli bir şekilde hedefine yönelik çalışması; Hizb'in benimsediği fikir, görüş ve hükümlerin gerek Arap ülkeleri gerekse İslâm dünyasının tüm coğrafyasında hatta tüm dünya da Hizb'in görüşleri olarak tanınmasını sağladı.

Hizb benimsediği fikir, görüş ve hükümlerin tümünü kendisine ait kitaplar ve yayınlarla insanlara sunmuştur.

•Hizb-ut Tahrir'in toplumu değiştirme konusundaki programı ile Hilâfet'i kurup Allah'ın indirdiklerini tekrar yaşanır

hâle getirmek ve İslâm'ı tüm dünyaya risalet olarak taşımak için davetin yüklenilmesindeki keyfiyet ve yöntemi hakkında benimsediği metoda gelince;

Hizb, hem İslâm Devleti'ni kurma seyrinde hem devlet ve toplumla alâkalı şer'î hükümleri uygulamaya koymada, hem de daveti taşıma keyfiyetinde Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e uyup onu örnek edinmeyi kendisine temel ilke olarak benimsemiştir.

Zira Cenâbı Allah bütün Müslümanlara şer'î hükümlere bağlanmayı farz kıldığı gibi Allah Rasûlü'nün yoluna tâbi olup O'nun Allah'tan getirdiği her şeyi almayı da farz kılmıştır. Nitekim Allahu Teâlâ'nın buyurduğu;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

“Allah Rızasını ve Ahiret Günü'nü isteyip Allah'ı çokça zikreden sizler için Allah Rasûlü'nde güzel örneklik vardır.”¹

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

“De ki; Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı affetsin.”²

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Rasûl size neyi getirdiyse onu alın, neyi nehy etmişse ondan kaçının.”³ gibi bir çok ayeti kerime, Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e uymanın onu örnek almanın, ve emirleri ile amel etmenin farziyetine delildir.

Hizb, Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in kâfirleri İslâm'a davet ettiğini bilmekle birlikte bugün biz daveti, İslâm hükümlerine sarılmalarını temin etmek ve Allah'ın indirdikleri

¹ Ahzab Suresi 21

² Âli İmran Suresi 31

³ Haşr Suresi 7

ile hükmetmeyi tekrar gerçekleştirmek için kendisiyle beraber çalışmalarını sağlamak amacı ile Müslümanlara taşımaktadır. İlaveten üzülererek belirtmeliyiz ki bugün Müslümanların yaşadığı ülkelerin hiç biri dâru'l İslâm olmadığı gibi ümmetin içinde yaşadığı toplumların da İslâmî toplumlar olmadığı Hizb tarafından müşahede edilmektedir.

Bu sebeple Hizb'in çalışmaları, İslâm beldelerini dâru'l İslâm'a çevirmek ve orada yaşayan toplumları İslâmî toplumlara çevirme hedefi üzerinde odaklaşmıştır. Tıpkı Rasûl *Salallahu Aleyhi ve Sellem*'in Mekke ve civar beldelerini ve toplumlarını dâru'l İslâm'a ve İslâmî topluma dönüştürmeye çalışması gibi.

Bu hareket noktasından yola çıkan Hizb çalışmasının metodunu ve daveti yüklenmesinin keyfiyetini aşağıdaki genel hatlarla çizmiştir.

1-Hizb Allahu Teâlâ'nın;

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

“Sizden hayra davet eden, marufu emreden, münkerden nehy eden bir ümmet (kitle) bulunsun”¹ emrine uyarak, tüm Müslümanlara İslâm hükümleri ile amel etmek ve bu hükümlerin hayat, devlet ve toplumda tekrar yaşanır hâle gelmesi için çalışmayı farz kılan şer'î hükümleri uygulayarak daveti yüklenir. Hizb sırf bir farzı yerine getirmek için değil aynı zamanda Hilâfet'in kurulması ve Allah'ın indirdikleri ile tekrar hükmedilmesi için daveti yüklenir.

2-Hizb, tüm fiillerinde şer'î hükümleri temel referans olarak kabul ettiği gibi, farklı ideolojiler fikirler ve karşılaştığı olaylar hakkında görüş belirtirken şer'î hükümleri temel başvuru noktası kabul eder. Kısacası tüm davranış ve çalışmalarında helal ve haramı tek ölçü kabul eder. Egemenliğin ise

¹ Âli İmran Suresi 104

İslâm'a ait olduğuna inanır.

Bu sapmaz ölçü; Hizb'in, İslâm'a ters düşen, İslâm'la çatışan her türden ideoloji, akide, kavram, nizam, örf ve âdetlerle açık-seçik ve cesaretle mücadelesinin temelini oluşturur. Söz konusu ideoloji, din, akide, kavram, nizam, örf ve âdet sahiplerinin büyük yankılar uyandıran öfke ve kinine muhatap olsa da Hizb mücadelesinden yılmaz. Hizb, İslâm'ın aleyhine sonuçlar doğuracak hiç bir şahısla barış ve hoşgörü çerçevesinde masaya oturmaz ve onu hoş karşılayıp muhatap kabul etmez. Farklı din, akide, düşünce ve ideolojilerin savunucularına ve her türden gayri İslâmî dava sahiplerine *"bulunduğunuz hâl üzere kalın, devam edin"* anlamında bir tavır takınmaz. Aksine onlardan, içinde buldukları sapıklığı terk etmelerini ve İslâm'ı kabul etmelerini talep eder. Çünkü bunlar küfür ve sapıklıktır. Bunlar bırakılıp İslâm'ın alınması gerekir. Zira hak olan yalnız İslâm'dır. Bu çerçevede Hizb, Yahudilik ve Hristiyanlık gibi İslâm dışı her türlü dinle, Komünizm, Sosyalizm ve Kapitalizm gibi ideolojilerin hepsinin küfür din ve ideolojileri olduğunu mensuplarının ise kâfir olduklarını kabul eder.

Hizb'e göre milliyetçilik, vatancılık, ırkçılık, ulusçuluk ve etnik mezhepçiliğe çağırın her türlü hareketin İslâm'da haramlığı da açıktır.

Hizb Müslümanların; Kapitalizm, Sosyalizm, Komünizm, laiklik ve masonluğa çağırın, bu fikirlerin propagandalarını yapan yahut milliyetçiliğe, vatancılığa, ulusçuluğa, etnik mezhepçiliğe veya İslâm dışı herhangi bir din temelinde dayalı partiler, kurmalarını ve bunların mensubu olmalarını da haram olarak görür.

Hizb, hiçbir zaman ve zeminde İslâm davetinin taşınmasında yardımcı olur düşüncesinden hareketle yöneticilere yaltaklık yapmadığı gibi onlara ve onların kanun ve anayasalarına

karşı herhangi bir bağlılık, dostluk ve sempaticanlık da beslememiştir. Zira bir farzı gerçekleştirmek için haram yollara başvurmak şeriatça asla caiz değildir. Hizb her zaman ve mekânda kâfir yöneticileri en ağır üsluplarla eleştirerek hesaba çeker. Onların uyguladığı nizamların ve kanunların küfür nizam ve kanunları olduğunu, bu kanunların yürürlükten kaldırılarak yerine İslâm hükümlerini uygulamanın vacib olduğunu kabul eder. Küfür hükümleri ile hükmettiklerinden dolayı onları zalim ve fasık sayar. Aynı şekilde onlardan İslâm'ın otoritesini ya da İslâm hükümlerinden herhangi birini inkâr edeni de kâfir sayar.

Hizb hiç bir şartla yönetimde kâfirlere ortak olmayı kabul etmez. Zira bu küfrün hükümlerinde kâfirlere ortak olmak anlamına gelir ki bu hâl Müslümanlara haram kılınmıştır. Aynı kapsamda küfür rejimlerinin ekonomisini, eğitim sistemini, toplumsal ve ahlaki durumunu düzeltmek için küfür hükümlerini uygulayanlarla yardımlaşmayı da kabul etmez. Çünkü zalimlere yapılan bu yardım, durumlarını kuvvetlendirmek için yapılan bir yardımdır. Bu ise sonuçta bozuk sistemlerinin ve kâfirlerin ömürlerini uzatma sonucunu doğurur. Hâlbuki Hizb-ut Tahrir'in fiilî amacı İslâm hükümlerini tekrar tatbik ve yürürlük konumuna getirip kâfirlerin Müslümanlara uyguladığı kanun ve nizamları kökünden söküp atmaktır.

3-Hizb-ut Tahrir, gerek ibadet gerek muamelat gerekse ahlak, yönetim ve diğer hususlarda olsun İslâm'ın tüm hükümlerinin tamamen uygulanması için çalışır. Bu husustaki kararlılığını ise Allahu Teâlâ'nın aşağıdaki emirlerinden alır.

وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

“Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet.”¹

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

¹ Maide Suresi 49

“Peygamber size neyi getirdiyse onu alın, sizden neyi yasakladıysa ondan vazgeçin.”¹

Bu iki ayette geçen (مَا) kelimesi Allah'ın indirdiği tüm hükümleri kastettiği gibi Allah Rasûlü'nün getirdiği her şeyi de kapsar. Zira (مَا) kelimesi geneli kapsayan bir sığadır. Dolayısıyla Allah'ın indirdiklerinin tamamını uygulamak ve Rasûl'e gelenlerin tamamını almak farzdır. Bir hükmün diğer bir hükümden, bir farzın diğer bir farzdan farkı olmadığı gibi bir haramın da bir başka haramdan farkı yoktur. Hepsinin uygulama alanına geçmesi farzdır. Bu hükümlerin bir kısmını uygulayıp bir kısmını terk etmek caiz olmadığı gibi aşama aşama (tedricen) uygulamak da caiz değildir. Aksine hepsinin aynı zaman diliminde tümüyle uygulanması farzdır.

Şartlar, yaşanan olaylar ve ortam İslâm'a uymuyorsa bunlara uydurabilmek için İslâm'ı tevil etmek (yorumlamak) caiz değildir. Böylesi bir hâl ve tavır İslâm'ı tahrif etmekle eşittir. Asıl vacib olan İslâm'a ve şer'î hükümlere uyması için şartlar, olaylar ve ortamı değiştirmektir.

4-Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in risaletle gönderildiği ilk günden İslâm Devleti'ni kuruncaya, dâru'l küfrü dâru'l İslâm'a, cahili toplumu İslâmî topluma çevirinceye kadar izlediği yol ve Sünneti'ne dayanarak Hizb çalışması sırasında izleyeceği yolu üç aşamaya ayırmıştır.

Birinci aşama; Hizbî bir kitleyi oluşturabilmek için Hizb'in fikirlerine ve metoduna inanan şahısların yetiştirilmesi amacına yönelik kültür verme aşaması.

İkinci aşama; İslâm'ın hayat devlet ve toplum gerçeğine hâkimiyetini sağlamak yolunda gerekli çalışmayı gerçekleştirmek amacıyla İslâm'ı ölüm-kalım meselesi derecesinde benimseyene kadar İslâm davasını taşıması için ümmetle kaynaşma aşaması.

¹ Haşr Suresi 7

Üçüncü aşama; Yönetimi teslim alıp İslâm'ı bütün hükümleri ile uygulanır hâle getirme ve onu bir risalet olarak tüm dünyaya taşıma aşamasıdır.

Birinci ve aşamayı ayrı ayrı ele alalım;

BİRİNCİ AŞAMA; Kuruluş aşaması olarak kabul edilen bu dönemde ilk çekirdek kadro doğar. Çekirdek kadro düşünce ve metodu bulduktan sonra ilk halka oluşur. Oluşan ilk halka ümmetin fertleri ile ilişki kurmaya başlayarak fert fert düşünce ve metodunu topluma taşır.

Hizb, fikir ve metodu kabul eden kişileri yoğun ve yerleşik kültürün verildiği halkalara alarak, benimsediği hükümlerin ve İslâmî fikirlerin potasında eriyinceye ve İslâmî şahsiyete sahip oluncaya kadar istihdam eder. Ta ki bu şahısta, karşılaştığı olaylara ve fikirlere İslâm'ın penceresinden bakabileceği İslâmî zihniyet oluşsun. Olaylar hakkında hüküm verirken İslâm'ın ölçüleri olan helal ve haram açısından baksın. Halkadaki şahıstan bir diğer beklenti ise, İslâm'ı her türlü hareketinin ekseni hâline getirerek Allah ve Rasûlü'nün razı olduğundan razı olan, gazaplandığından gazaplanan İslâmî nefsiyete sahip olmasıdır.

İslâm'la kaynaşan partili, insanlara daveti taşımak için hareket geçer. Zira halkalarda verilen eğitim fiilî ve pratiğe yönlendirici bir eğitimidir. Yani verilen eğitim teorik bilgiler değil, hayatta kendisi ile amel edilmesi ve insanlara taşınması için pratiğe yönelik bir eğitimidir.

•Kişi bu seviyeye ulaştığında kendisini Hizb'e kabul ettirip Hizb'in kitlesinden bir parça olur.

Bu merhalede Hizb aynen Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in üç yıl süren birinci merhalede çalıştığı gibi çalışır. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Allah'ın kendisi aracılığı ile gönderdiklerini insanlara fert fert anlatarak İslâm'a davet ediyordu. Davetine icabet ederek kendisine ve getirdiği

risalete inanan kişileri gizlice kitlesine alıyordu. İslâm risaletinden kendisine indirilenleri öğretmeye, inen ve inmekte olan Kur'an ayetlerini onlara okutmaya hırs gösterip, şahısları İslâm kültürü içerisinde eritmeye çalışıyordu. İslâm'a inananlarla gizlice buluşuyor, gizli mekânlarda onlara İslâm'ı öğretiyordu. İslâm Mekke'de açıktan açığa anlatılmaya başlanyıncaya kadar ibadetlerini gizlice gerçekleştiriyorlardı. Gün geldiğinde Mekke'de İslâm açığa çıktı, insanlar arasında gündem oluşturmaya başladı ve insanlar gruplar hâlinde İslâm'a girmeye başladılar.

Kuruluş aşamasında Hizb çalışmalarını sadece kültürel açıdan ele alıyor ve bununla yetiniyordu. Tüm gayreti, bünyesini kuvvetlendirmek, fertlerini çoğaltmak ve bu kişilere parti fikirlerini yoğun ve kavramsal alanda vererek adam yetiştirme noktasına odaklamıştı. Bu çalışması ile İslâm'ın potasında erimiş, Hizb'in fikirlerini benimseyip kaynaşmış ve bunları insanlara taşıyabilen gençlerden oluşan Hizbî bir kitle oluşturmayı başarmıştır.

Hizb; Hizbî kitlesini korumaya muvaffak olup da toplumsal etkileri ile fikirleri ve davet ettiği hedefler toplumca hissedildikten sonra ikinci aşamaya geçti.

İKİNCİ AŞAMA; Ümmetle kaynaşma aşamasıdır. Bu aşamada Hizb, ümmetin İslâm davasını yüklenip bu davayı ölüm-kalım meselesi konumunda algılamasını sağlamaya çalışır. Bunu ise Hizb'in benimsediği İslâmî fikir ve hükümleri ümmet içinde gündem yaparak sağlar. Sonuçta ümmet, oluşan kamuoyunun etkisi ile Hizb'in fikirlerini kendisine mâl ederek toplumda uygulanır hâle getirmek için çalışmaya başlar. Toplum bu noktada İslâmî hayatın yeniden başlatılması ve İslâm'ın bir risalet olarak tüm dünyaya taşınması için bir Halife nasb ederek Hilâfet Devleti'ni kurmak amacıyla Hizb ile birlikte hareket etmeye başlar. İşte ikinci aşamada Hizb'in gerçekleştirmek istediği amaçta budur.

Bu aşamada Hizb topluluklarla temasa geçip onlara topluca hitap etme konumuna ulaşmıştır ve bu aşamada Hizb aşağıdaki fiilleri yapar;

1-Hizb'in bünyesini geliştirmek, fertlerini çoğaltmak, daveti taşıyacak, siyasi ve fikrî mücadelelerle dolu şiddetli sınıktıları göğüsleyecek güçte İslâmî şahsiyetler oluşturmak için halkalarda yerleşik kültür vermek.

2-Hizb, benimseyip kabul ettiği hüküm ve fikirlerle ümmeti topluca kültürlendirmek için mescitlerde dersler verir, herkese açık yerlerde konferans ve toplantılar düzenler, kitap, gazete ve bildiriler çıkarır.

Tüm bu sayılanlar; ümmette kamuoyu oluşturmak, Hizb'in ümmetle kaynaşmasını sağlamak ve ümmeti İslâm'ın potasında eritmek, Hilâfet'in kurulması ve Allah'ın hükümlerinin tekrar hâkim kalınması amacıyla Hizb'in ümmete liderlik etmesine imkân sağlayacak halk tabanının oluşması için yapılacak iş çeşitleridir.

3-Ümmeti küfrün akide, nizam ve fikirlerinden, amacından saptırılmış kavramların etki ve sonuçlarından korumak için bu fikirlerin sahte yönlerini, yanlışlıklarını, İslâm'la çelişkilerini açığa vurarak fikrî mücadele ve çatışmada bulunur.

4-Siyasi mücadele üç başlık altında incelenebilir;

a-İslâm toprakları üzerinde egemenlikleri veya nüfuzları bulunan sömürgeci kâfir devletlere karşı mücadele etmek. Aynı düzlemde fikrî, siyasi, iktisadi, askerî her türden sömürgecilğe karşı mücadele verip onların egemenliklerinden ve her türlü nüfuzundan kurtarmak için sömürgecilerin her türlü komplo ve tuzaklarını keşfederek ortaya çıkarmak.

b-Arap olsun olmasın tüm İslâm beldelerindeki idarecilere karşı mücadele etmek. Bu mücadele; bu hain idarecilerin, ümmetin haklarını nasıl gasp ettiklerini, onlara karşı sorumlu-

luklarını yerine getirmekten ne kadar uzak olduklarını, işlerini nasıl ihmal ettiklerini, İslâmî hükümlere nasıl aykırı davrandıklarını gündem yapıp onların her türlü pisliklerini açığa çıkararak ümmette bir uyanıklık oluşturmamak şeklinde olur.

Hain idarecileri sadece ümmete şikâyetle de yetinmez. Küfür hükümleri ve nizamlarını uygulama konumundaki yönetimlerin yerlerine İslâmî hükümlerin hâkim kılınması için fiilî çalışmalar yapar.

5-Ümmetin çıkarlarıyla beraber ümmetin problemlerinin çözümünde şer'î hükümlere bağlılığı gözetmek.

•Hizb burada ortaya koyduğu maddelerin hepsini Allahu Teâlâ'nın Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e aşağıdaki ayeti indirmesinden sonraki uygulamaları göz önüne alarak ortaya koymuştur;

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

“Emrolunduğun şeyi onların kafalarını çatlatırcasına ilan et ve müşriklerden yüz çevir”¹

Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* bu ayet kendisine geldikten sonra davasını açıktan yaymaya başlamıştır. Kureyş'i Safa Tepesi'ne çağırarak buraya gelenlere kendisinin Nebi olduğunu haber vermiş ve kendisine iman edilmesini talep etmiştir. Bu ayet sonrasında Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* aldığı emre bağlı olarak nassları fertlere anlattığı gibi topluluklara da açıktan anlatmaya başlamıştır. Kureyş'e, ilahlarına, müşriklerin akide ve düşüncelerine saldırarak hepsinin yanlış ve bozuk fikirler olduğunu açıklayarak onlarla mücadele etmiştir. Bu ayeti takiben arka arkaya gelen ayetler hep bu mücadele çerçevesinde geliyordu. Ayetlerde kâfirlerin yediği faiz, kız çocuklarını diri diri gömmeleri, ticarete yaptıkları hile-

¹ Hicr Suresi 94

ler, zina pislikleri tek tek ele alınıyor ve Kureyş yapa geldiklerinden dolayı kötüleniyordu. İnen ayetlerin bir kısmı da Kureyş'in ileri gelen liderlerine saldırıyor, Kureyş'in ve atalarının akılsızlıkları, Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e karşı kurdukları tuzakları, O'nun ve Ashabı'nın davetine engel olmak için çeşitli gizli planları açığa vuruluyordu.

•Hizb gerek fikirlerini yüklenişi sırasında olsun, gerek gayri İslâmî fikir ve siyasi gruplara karşı mücadelesinde olsun kâfir devletlere karşı mücadelesinde ya da yöneticilerle mücadelesinde olsun gayet açık net ve meydan okuyucu bir tavır sergiler. Hiç bir zaman yaranma, yağcılık gibi fikrî ve fiilî basitliklere düşmez. Hizb sonuçlarına ve içinde bulunduğu duruma bakmaksızın mücadelesini sürdürmüş, hiçbir zaman uzlaşma yolunu benimsememiştir. Hizb, zalim yöneticilerin kendisine yaptığı zorlu eziyetlere, diğer siyasi oluşumların ve diğer dava sahiplerinin kınama ve saldırılarına hatta bazen toplumun kedisine karşı öfkelenip cephe almasına asla aldırmaksızın İslâm'a ve onun hükümlerine muhalif herkese çatıp meydan okumuştur.

Hizb, mücadelesine başlarken Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'i örnek alarak yola çıkmıştır. Nitekim Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, insanları çağırıldığı hakka inanarak ve tüm dünyayı karşısına alarak İslâm risaleti ile geldi. Dünyadaki küfür ve fikirlerine okumuş, insanlar arasında renk ve ırk ayrımı yapmaksızın ve hiçbir şeyi hesaba katmaksızın tüm yanlış âdetlere, örflere, dinlere, inançlara yöneticilere ve avama açıkça meydan okumuştur. Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* İslâm risaleti dışında hiçbir şeye iltifat etmiyordu. Hatta önce ilahlarını hedef alıp kınayarak (eleştirerek) işe Kureyş'ten başlamıştı. Kureyş'in inançlarına çatarak meydan okumuş ve inançlarının basitliğini gözler önüne sermiştir. Bunu yaparken ve Kureyş'e meydan okurken ne yanında bir grup insan, ne bir yardımcı ne de silahı vardı. Kendisi ile gönderilen İslâm risaletine olan derin inancından ve

bağlılığından başka hiçbir güvencesi olmayan bir fertti.

•Hizb, takip ettiği yol ve tâbi olduğu metodda açıklık, netlik ve meydan okuyuculuğu ile beraber çalışmalarını siyasi mücadele ile sınırlandırmıştır. Hizb; Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in Mekke'de insanları sadece İslâm'a davet etmekle yetinmesini ve Medine'ye hicret edinceye kadar silahlı herhangi bir eylemde bulunmamasını esas alarak; ister yöneticilere karşı olsun, ister davetin önünde dikilenlere isterse kendisine eziyet edenlere olsun maddî güce dayanarak yani silahlı mücadeleye başvurarak, siyasi mücadele ilkesinin dışına çıkmamıştır. İkinci Akabe Biati'nda bulunanlar Mina halkı ile kılıçla savaşmak isteyip Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'den izin istediklerinde Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* onlara şöyle cevap verdi;

لم نؤمر بذلك بعد **“Henüz bununla emrolunmadık.”** Allahu Teâlâ tıpkı kendisinden önceki Peygamberlerin eziyetlere sabrettiği gibi kendisinin de sabretmesini istemişti. Nitekim bu husus şu ayette açıklanmaktadır;

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبِّرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا

“Senden önce de birçok Rasûlleri yalanladılar. Ve onlar yalanlanmalarına ve eziyet görmelerine karşı sabrettiler.”¹

•Toplum ve ümmet Hizb'e karşı tepki vermeyip donukluk gösterdiğinde Hizb doğru yolu bulabilmek için yine Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in Sünneti'ni incelemeye karar verdi. İncelemesi sonucunda şu sonuçlara ulaştı;

1-Ebu Talib vefat ettiğinde Mekke toplumu Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e karşı tüm kapılarını kapatmış ve donuklaşmıştı. Ebu Talib'in ölümüyle Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e karşı Kureys'in uyguladığı işkence ve eziyet, Ebu Talib hayattayken cesaret edemeyecekleri dereceye ulaştı. Ebu

¹ En'am Suresi 34

Talib'in ölümü ile Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in koruması da zayıfladı. Bunun üzerine Allah *Celle Celâlehû* O'na vahy ederek Arap kabileleriyle görüşmesini, onlardan alacağı destek ve yardımla risaletini emin ve korunmuş olarak duyurabileceğini bildirdi. İbni Kesir'in siretinde Ali b. Ebi Talib'den yapılan bir rivayette şöyle denilmektedir;

“Allah Celle Celâlehû Arap kabilelerine kendi durumunu anlatması için Rasûlü'ne vahy edince ben ve Ebu Bekir Allah'ın Rasûlü ile birlikte Mina'ya çıktık ve oradaki Arap topluluklarından birine gittik.”

Yine ibni Kesir; ibni Abbas'ın Abbas'tan yaptığı bir rivayette şöyle demektedir;

“Rasûl SallAllahu Aleyhi ve Sellem bana dedi ki; Sende ve kardeşinde bizim için bir kuvvet göremiyorum. Yarın Arap kabilelerinin yanına gidip onlarla konuşmamızda sizin için bir engel var mı? İsterseniz sizinle birlikte Arap kabilelerinin toplu hâlde buldukları yerlere gidelim, dedi. Biz de beraberce çıktık. Dedim ki; İşte şu gördüğün topluluk Kinde Kabilesi ve mensuplarıdır. Bu kabile Yemen'den hacca gelen kabilelerin en iyilerindedir. İşte şurası ise Bekr b. Vail'in yeridir. Şurası ise Beni Amir b. Sa'saa Kabilesi'nin yeridir. Hangisini istersen onunla görüş. Dedi ki Rasûl SallAllahu Aleyhi ve Sellem Kinde Kabilesi'nden başlayarak onlarla görüştü”

2-Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in bu kabilelerden teği şu idi; Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* kendisini onlara tanıttıktan ve kendisine inanıp tasdik etmelerini istedikten sonra onlara; Allah'ın kendisine indirdiklerini tebliğ etmede kendisini korumalarını istiyordu. Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in kabilelere kendini tanıtmaması ile ilgili elde mevcut tüm deliller O'nun kabilelerden kendisini ve davetini himaye etmeleri yönündedir.

3-Kinde ve Amir b. Sa'saa kabilelerinin Rasûlullah'tan; kendisinden sonra iktidara sahip olma talebinde bulunmaları göstermektedir ki, Rasûlullah onlardan kendisini koruyup davasına yardım etmelerini talep ettiğinde onlar, Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in ileride iktidar sahibi olacağını anlamışlardı. Bu nedenledir ki yardımları karşılığında iktidardan hak talep etmişlerdir.

4-Gerek Medinelilerin kendisine yardımı, gerek onlarla ikinci Akabe biatını gerçekleştirmiş olması gerek Medine'ye ulaşır ulaşmaz iktidarı ele alıp devlet kurmuş olması, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in koruma ve yardım isterken amacının İslâm hükümlerini uygulayabileceği bir varlık oluşturmaya çalıştığına gayet açık delilleridir.

5-Hizb siyerdeki bu incelemelerinden, yardım talebinin, kültür verme aşaması olan birinci aşamadan ve kaynaşma aşaması olan ikinci aşamadan farklı bir iş çeşidi olduğunu görmüştür. Her ne kadar yardım isteme fiili toplumla kaynaşma aşamasını oluşturan ikinci aşamada karşımıza çıksa da, yardım talebinin, toplumun davet karşısında tepkisiz kalıp donuklaştığında ve Müslümanlara karşı sertleşip işkencelere başvurduğunda uyulması vacib olan metodun bir parçası olduğudur.

Bu değerlendirmeye binaen Hizb yapmakta olduğu fiiller arasına yardım talebi işini de katmıştır. Yardım talebine gücü yetenlerden bu yardımı istemeye başlamıştır. Hizb yardım talebini iki amaca ulaşmak için yapmaktadır.

1-Güvenlik içinde daveti yüklenebilmek ve amacına kolaylıkla ulaşabilmek.

2-Hilâfet Devleti'ni kurup, Allah'ın indirdiklerinin hayat, devlet ve topluma tekrar egemen olabilmesini sağlamak.

•Hizb yardım ve koruma talep etme işini yürütürken, yardım talebi öncesinde yapmakta olduğu çalışmaları, yani halklar yoluyla kendi elemanlarına yoğun ve yerleşik kültür

verme, toplumu kültürlendirme, hem İslâm davetini yüklenme hem de ümmette kamuoyu oluşması için ümmet üzerinde yoğunlaşma çalışmalarına da devam eder.

Sömürgeci kâfir devletlerle mücadele etme, onların plan ve komplolarını açığa çıkarıp teşhir etme, idarecilerin ihanetlerini, ümmetin çıkarlarını nasıl ihanetle yok ettiklerini ümmete gösterme, ümmetin çıkarlarını gözetip işlerini yürütme çalışmalarına da devam eder. Tüm bunları yaparken Allah'ın kendisine ve İslâm ümmetine felah, başarı, yardım ve zafer nasip edeceğine inanmaktadır. Mü'minler ancak Allah'ın yardımını geldiğinde ferahlayacaklardır.

Şurası muhakkak ki, Allah'ın bizlere ve ümmete lütfu ile bugün İslâmî bir kamuoyu oluştu. İslâm, kurtuluş için ümmetin tek ümidi oldu. Önceleri adından bile bahsedilmezken bugün Hilâfet kelimesi dillerde gezer oldu. Hilâfet'in kurulup Allah'ın indirdikleri ile yeniden hükmedilmeye başlanması ümmetin tümünün ideali ve tek arzusu oldu.

Yüce Allah'tan adımlarımızı sağlamlaştırmasını, katından bize bir güç nasip etmesini, melekleri ile bizleri destekleyip mü'minleri kurtarmasını, katından yapacağı yardım ve zaferle bize ikramda bulunmasını dileriz.

Yine Allah'tan Hilâfet'i kurmamızı ve aramızda Allah'ın Kitabı ve Rasûlü'nün Sünneti'ni uygulayarak küfür kanunlarını tüm İslâm beldelerinden atacak, tüm Müslümanları Hilâfet sancığı altında toplayacak tüm İslâm beldelerini tek Hilâfet Devleti'nde birleştirecek, kendisine dinleyip itaat etmek üzere biat edeceğimiz Müslümanların Halifesi'ni nasb etmemiz imkânını bize bağışlamasını dileriz. Şüphesiz Allah, istediği her şeyi yapmaya kadirdir.

Dualarımızın sonu Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.